Jedan je od najuglednijih hrvatskih oftalmologa, ravnatelj i osnivač Specijalne bolnice Svjetlost

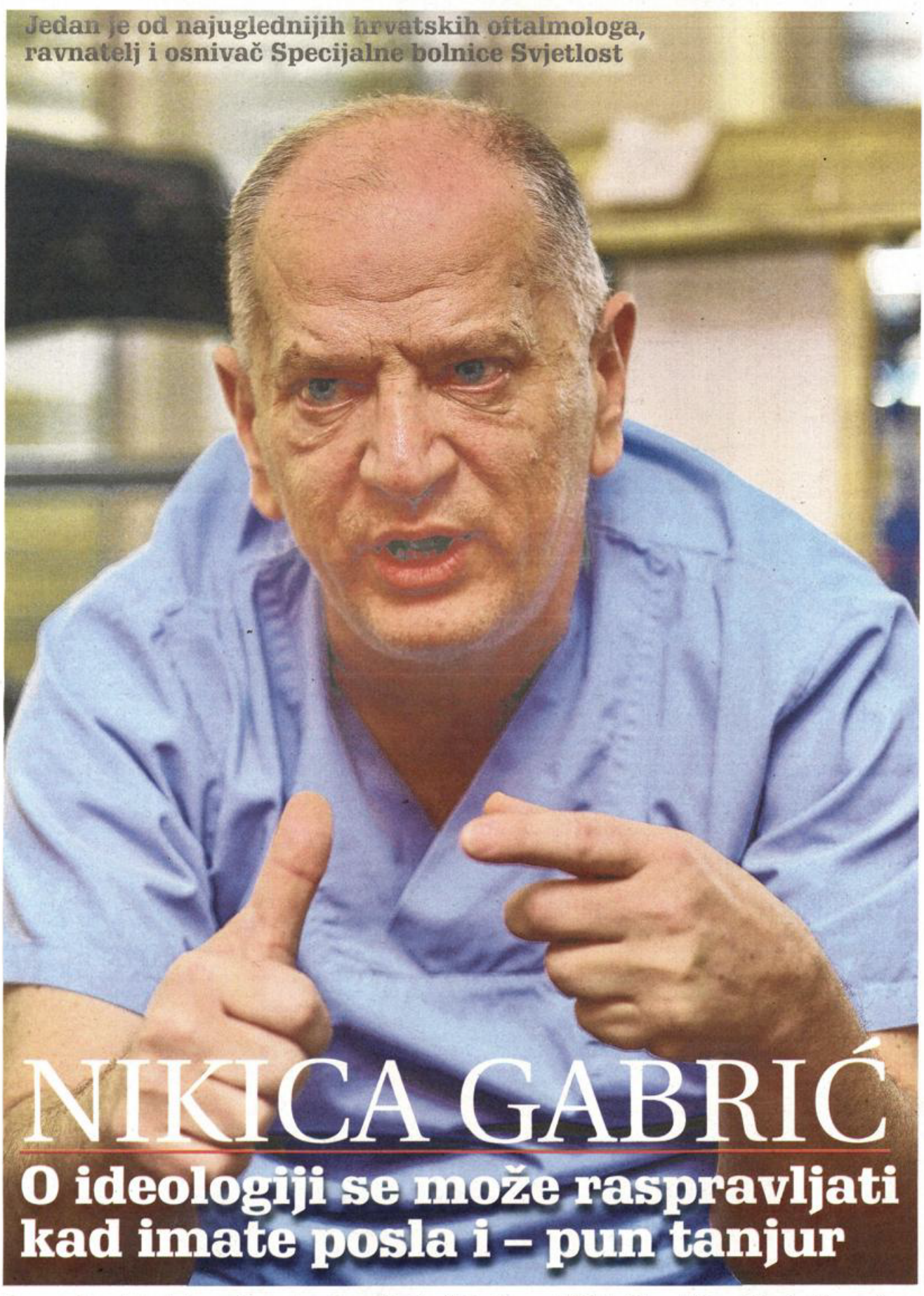

NIKICA GABRIĆ

O ideologiji se može raspravljati kad imate posla i – pun tanjur

Jesmo li svjesni da se devedeset posto ljudi koji su otišli iz Hrvatske nikad više neće vratiti? Dodvoravanje masi, primitivnim ljudima, buđenje strasti oko nogometa i politikanstva, neće nam dati hranu, nitko od toga ne može živjeti. Takve teme pokreću ljudi koji ne znaju pokrenuti prave teme, sadržajne. I znate što će se dogoditi? Dogodit će se da u Hrvatskoj više ništa neće biti hrvatsko, ničime nećemo upravljati. Mi imamo samo grb, zastavu i himnu. Ostat ćemo na razini simbola i biti sluge koje će raditi za strane vlasnike.

Barbara ČALUŠIĆ
Snimio
Davor KOVAČEVIĆ

Dok u njegovom uredu na vrhu zgrade u zagrebačkoj Heinzlovoj razgovaramo o temama koje se protežu od zdravstva preko politike pa sve do smisla života, ravnatelj i osnivač Specijalne bolnice za oftalmologiju Svjetlost prof. dr. Nikica Gabrić, paralelno pogledava prema ekranu televizora na kojem prati direktan prijenos operacija iz četiri bolničke operacijske dvorane. U jednoj od njih tog su jutra operirani i nagrađivani britanski glumac Tim Roth i njegova supruga Nikki, a Rothovi su se tako pridružili brojnim inozemnim i domaćim poznatim imenima koji su rješavanje problema s vidom povjerili stručnom timu klinike Svjetlost u Zagrebu.

- To je sve splet sretnih okolnosti. Posreći vam se kad puno energije ulažete. Ivana Trump je bila sa mnom u žiriju na jednom izboru za miss. Nije mogla pročitati papire za ocjenjivanje i kaže mi da je zaboravila naočale. Kažem joj da sam očni doktor, neka dođe posjetiti našu kliniku. Nakon godinu dana ona dođe i oduševi se. U međuvremenu Joseph Cinque uruči nam nagradu za izvrsnost i požali se da ne može čitati. Ja mu ponudim da ga pogledam i vidim početak mrene. Čovjek je sletio u 12 sati, a tri sata kasnije ja sam mu ponudio operaciju i operirao sam ga u četiri poslijepodne. Sutradan, čovjek nam uručuje nagradu i čita. Kaže mi - konačno vidim u Central Parku sve boje. On nas potom preporuči Armandu Assanteu koji dođe u Zagreb, operira se i sretne u hotelu Franca Nera, dođe Franco Nero i preporuči nas kasnije Cassandri Gavi koja je glumila vješticu u Conanu koja pak preporuči nas Timu Rothu... Da vam ne govorim o nizu naših poznatih ljudi, koji smo operirali, govori nam Gabrić.

Skidanje dioptrije

Najčešće operacije koje se izvode u Svjetlosti, prema njegovim riječima, su lasersko skidanje dioptrije za mlade ljude do 40 godina dok se starijima koji imaju naočale za čitanje na daljinu zamjenjuje njihova leću s umjetnom superlećom. Prije osam godina Svjetlost je bili jedini centar za istraživanje Symphony leće u ovom dijelu Europe, a ove godine zajedno s još osam europskih centara sudjeluju u istraživanju nove leća Synergy. Gabrić ponosno ističe kako je upravo hrvatska klinika Svjetlost napravila najveći broj operacija, veći nego svih preostalih osam centara zajedno. U pet mjeseci napravili su 250 operacija, a kompanija koja proizvodi leće to je bogato nagradila opremom i dobrom cijenom.

Osim klinike u Zagrebu, Svjetlost ima klinike u Splitu, Sarajevu, Banja Luci, Budvi

nastavak na str. 10

nastavak sa str. 9

i Novom Sadu, te franšizu u Skoplju. Gabrić otkriva kako se Svjetlost sprema preuzeti i jednu kliniku u Mađarskoj, no zasad ne želi reći u kojem gradu. Sa širenjem tržišta, u bolnicu dolaze i fondovi koji kako kaže Gabrić žele kupiti udio u Svjetlosti koja jedina na području od Baltika do Balkana ima u portfelju sedam klinika i isto toliko tržišta.

- Na svim tržištima imamo više od 50 posto udjela, osim u Srbiji gdje zasad imamo Novi Sad, ali nam je cilj jednog dana doći u Beograd. Treba nam za to dvije do tri godine, kako bismo pripremili teren da bismo mogli osvajati Srbiju s tim poslovima. Ni na jednom od naših tržišta ne radimo sa zdravstvenim fondom i nemamo problema. Ljudi imaju dovoljno novca da ulože u svoje zdravlje, a ne da čekaju godinu dana na operaciju katarakte ili na neku drugu vrstu zahvata. Oni žele da se zahvat obavi odmah, da se za njega ne zna te da što je manje moguće izostaju s posla. Mnogi se ljudi operiraju petkom da bi se u ponedjeljak vratili na svoj redovni posao. Nema bolovanja od mjesec dana, nema niz stvari koje prati redovni sustav. Mi organizaciju posla prilagođavamo pacijentu, kod nas je pacijent bog, a doktori su u funkciji tog boga. To znači da nam pacijent dođe u osam sati ujutro, što znači da mora biti pregledan najkasnije u osam i petnaest. Nema da pacijent doktora čeka do deset sati, da ga doktor ne pozdravi i ne ispriča se pacijentu što čeka. Kod nas se radi od osam do osam, radi se u dvije smjene i stalno smo popunjeni. Dakle, naš je koncept potpuno drugačiji, a ljudima nije žao dati novac ako dobiju vrijednost za taj novac, ako dobiju pažnju za taj novac. Cijena operacije kod nas je manja no što bi trebali platiti mito u bolnicama ili tražiti neku vezu da bi bili primljeni i da bi to što su dobili bilo učinjeno na puno lošiji način nego da nas nazovu, naruče se i riješe svoj problem te nastave dalje sa životom. Naravno, imamo društvenu odgovornost za ljude koji su siromašni, pogotovo za djecu. Djeca u Svjetlosti gotovo uopće ne plaćaju zahvate. Ljudi koji su siromašni isto dobiju zahvat. Evo, upoznam slijepog čovjeka dok prelazi ulicu, pomognem mu prijeći ulicu i pitam ga kakav problem ima s vidom, a on mi odgovara kako mu nitko ne može pomoći. Kažem mu, dođite u Svjetlost da vas pregledam. Operiram ga i on sada ima dvadeset posto vida, a nije vidio ništa i koristio je bijeli štap. Naravno, besplatno sam ga operirao, opisuje Gabrić.

> *Imamo društvenu odgovornost za ljude koji su siromašni, pogotovo za djecu. Djeca u Svjetlosti gotovo uopće ne plaćaju zahvate. Ljudi koji su siromašni isto dobiju zahvat*

> *Mnogi se u sustavu švercaju. Sustav je zasnovan na entuzijazmu liječnika te medicinskih sestara i tehničara koji je ogroman. No, on se neće moći održati na entuzijazmu i jednostavno će se urušiti. To ne možete prevenirati, to je nažalost ireverzibilni proces*

> *Sretan sam što se više ne bavim politikom, niti mi je ona više važna. Nemam više nikakve ambicije na tom području jer sam shvatio da ne mogu napraviti ništa. Sinčić, Holy i Petrov su čestiti ljudi, ali iza njih ne stoji ništa što vam može promijeniti budućnost*

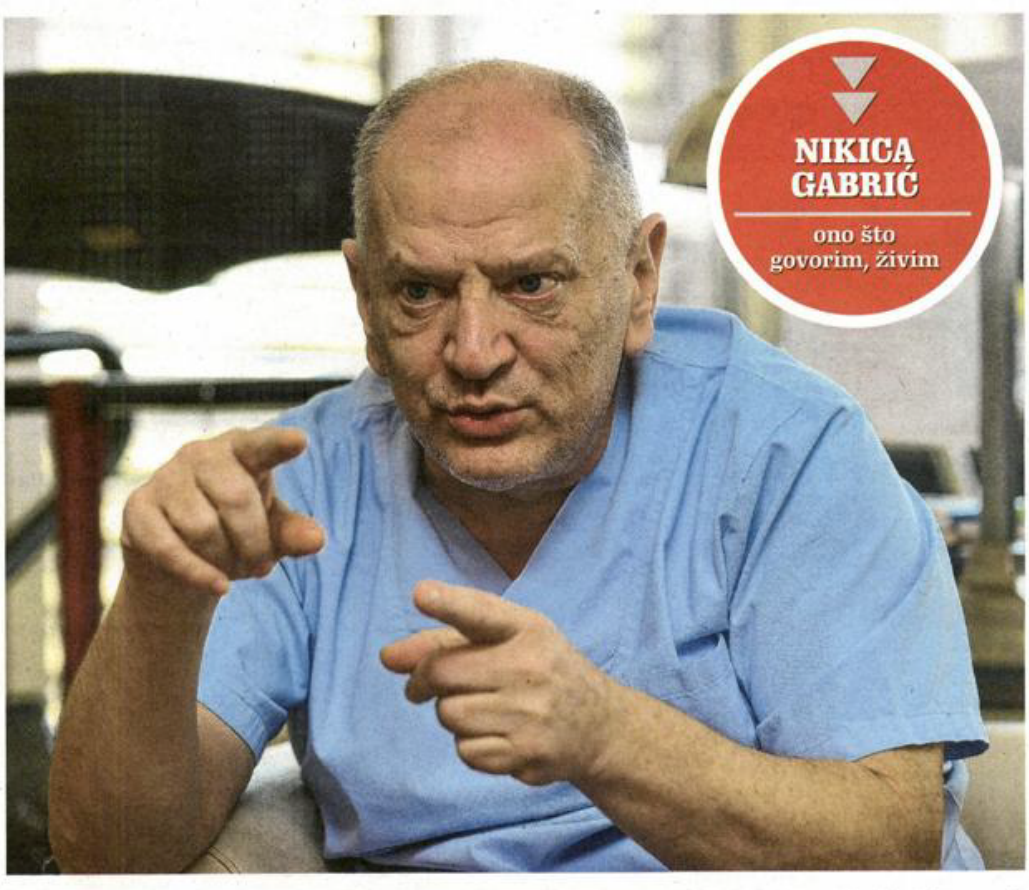

Privatno zdravstvo

Kao i gotovo svi njegovi kolege koji su izašli iz državnog sustava i svoju stručnost ponudili na tržištu, ni Gabrić nije zadovoljan tretmanom privatnog zdravstva u Hrvatskoj. Prema njegovom mišljenju, u Hrvatskoj imamo tek natruhe privatnog zdravstva, a na privatnike u zdravstvu se gleda gotovo kao da rade nešto nečasno.

- Kad vam se pokvari hladnjak ili televizor, nije vam teško platiti, sto, dvjesto kuna, da vam majstor dođe zamijeniti neki dio kako ne bi nastala velika šteta. Ali kad treba nešto platiti u zdravstvu, ljudi se strašno bune. Nažalost, Hrvatska izdvaja samo 800 eura po glavi stanovnika za ukupnu zdravstvenu zaštitu. Da bismo razumjeli omjere valja reći kako Albanija izdvaja 100 eura, Srbija 300, Bosna i Hercegovina 400, Slovenija 1.700, Austrija 2.500, Njemačka 3.500, a Norveška 5.000 eura. Naravno da ne možete dobiti medicinu kakva je u Švedskoj ili Norveškoj bez toliko sredstava, iako pacijenti imaju jednaka prava. Dakle, jedan problem je količina novca koja cirkulira kroz sustav. Primjerice, ove godine izdvajanje za skupe lijekove skočilo je s 1,2 milijardi kuna na 1,7 milijardi kuna. Ljudi bi se htjeli liječiti novim lijekovima. Nažalost, tog novca nema. Tu nastaje problem jer bi svi htjeli da se tretiraju moderno, na najbolji način, no pitanje je tko će to platiti. Drugo je pitanje trebaju li nam avioni, brodovi i neke druge stvari, da ih ne nabrajam i ne ulazim u prioritete države, no želje osiguranika kod nas nema tko platiti. Drugi problem je organizacija zdravstva. Upravo raspravljamo o prekovremenim satima i vjerojatno su ih mnogi ljudi zaslužili i treba im te prekovremene sate platiti. No, ja vam kažem da pojedini doktori rade tri dana u bolnici, da sad ne imenujem bolnice. Ona druga dva dana rade privatno. Mi smo jedan potpuno neuređen sustav u kojem se ne zna što doktor mora odraditi u svojih osam sati radnog vremena, a što radi nakon toga. Mnogi se u sustavu švercaju. Sustav je zasnovan na entuzijazmu liječnika te medicinskih sestara i tehničara koji je ogroman. No, on se neće moći održati na entuzijazmu i jednostavno će se urušiti. To ne možete prevenirati, to je nažalost ireverzibilni proces, pesimističan je Gabrić koji je jednom prilikom izjavio da bi u godinu dana mogao provesti cijelu reformu zdravstva u Hrvatskoj.

Bojkotiranje sustava

Danas kaže da bi se to moglo provesti u apsolutizmu, ali ne i u demokraciji. Prema njegovom mišljenju, razlog tome je što u sustavu postoji značajan dio ljudi koji ga bojkotiraju.

- Bojkotiranje sustava gotovo je nemoguće riješiti jer je toliko uhvatilo maha da svatko ima svoja prava. Ako se pojave liječnici na Markovom trgu, ako se pojave sestre i tehničari, svaki će ministar i svaki premijer popustiti da zadovolji tu masu. U Hrvatskoj nema državnika, postoje samo politikanti koji su u želji da produže mandat, spremni prihvatiti i nerealne zahtjeve. Upitajmo se koliko košta štrajk, je li lakše bilo pregovarati ranije i ispuniti neke uvjete prije, umjesto da se ponašamo kao pijani milijunaši u sustavu, upozorava Gabrić.

Privatnici u zdravstvu u Hrvatskoj, kako kaže, plaćaju porez na dobit, no ne mogu raspolagati svojom dobiti. Tek se sada u proceduri nalazi zakon po kojem privatne ustanove mogu podizati dobit dok je 26 godina država privatnike tretirala kroz isti zakon kao da su državne ustanove.

- Zakon je napravljen tako da meni kao privatniku nekakvo upravno vijeće odlučuje o tome hoću li za svoj novac kupiti neki uređaj. Tako retrogradnog zakona nema nigdje. Svaka čast ministru Kujundžiću koji je isposlovao da se iz europskih fondova može kupovati oprema za državne bolnice, no zašto se ne može kupovati i za privatne bolnice. Nemam ništa protiv da se stimulira poljoprivrednike, da ljudi ostaju na selu, da rade, no oni dobivaju subvencije da kupe muzilicu, traktor i kombajn, a ja ne mogu kupiti subvencionirano CT, mikroskop, ultrazvuk ili laboratorij, odnosno bilo koji aparat koji bih trebao imati mogućnost kupiti kao čovjek koji zapošljava 200 ljudi. Dijelom je to ostatak bivšeg sustava, kako kažete, ali još veći problem što su ljudi koji danas vode sustav prespori u promišljanju novih stvari. Posljedica toga je 300 tisuća ljudi koji su napustili Hrvatsku. Napustili su je zato što je naše društvo nepravedno u raspodjeli i što je još gore, javio se osjećaj rezignacije da se ništa ne može promijeniti. Dakle, imamo svoju državu, a ljudi nam odlaze u inozemstvo zato što ne mogu ostvariti prava koja im pripadaju bez bilo kakve veze ili korupcije. Odlaze na zapad jer ako tamo imate na nešto pravo, onda to pravo i ostvarujete. Da vam ispričam jedan primjer. Neću reći ime ministarstva u kojem šest mjeseci čekamo papire za ljude koji su iz Makedonije i Srbije, koji su dio našeg sustava, da bi mogli dobiti potvrdu da su položili sve ispite i da bi mogli produžiti boravak. Zbog čekanja oni moraju izaći iz Hrvatske na tri mjeseca da bi se ponovo mogli vratiti. Samo zato jer je netko u administraciji bolestan, pet mjeseci smo čekali da dobijemo dva rješenja. I to uz sva poznanstva jednostavno - ne ide. To je teror birokracije nad poduzetništvom. Taj problem možemo riješiti ako netko pita koliko je pojedini zaposlenik napisao rješenja. Ne može se dogoditi da u danu nije napisano niti jedno rješenje.

Nikica Gabrić i liječnička ekipa Specijalne bolnice Svjetlost

Tim Roth i njegova supruga Nikki s Nikicom Gabrićem i njegovim sinovima

Ako radni dan traje osam sati, za pretpostaviti je da se može napisati osam rješenja u danu, a za pet mjeseci tisuću rješenja. Dakle, mora se mjeriti učinkovitost birokracije, smatra Gabrić.

Besprednetna rasprava

Prije šest godina osnovao je stranku Nacionalni forum s idejom pronalaženja rješenja za sve građane bez obzira na svjetonazor. Njegova ideja o trećem putu nije se dugo održala na hrvatskoj političkoj sceni, a Gabrić nam kaže da je politika danas za njega besprednetna rasprava.

- Nacionalni forum je mrtav već godinama. To je bio jedan moj entuzijastički pokušaj da okupimo umjereno lijeve i umjereno desne ljude koji bi trebali sjesti za isti stol i razgovarati o problemima Hrvatske koji su ujedno i stvarni problemi. Prvi smo pokrenuli raspravu o demografiji, druga rasprava je bila o medicinskom turizmu. Kao savjetnika doveli smo Eska Aha, bivšeg premijera Finske koji danas sjedi u dva boarda: u boardu JP Morgan banke i Sber banke te je izvršni predsjednik Trilaterale. O tome gotovo da nitko tada nije ništa zabilježio, nije bilo bitno, bitno je tada bilo što je rekao Sinčić, što je rekla Holy i što je rekao Petrov. Sretan sam što se više ne bavim politikom, niti mi je ona više važna. Nemam više nikakve ambicije na tom području jer sam shvatio da ne mogu napraviti ništa. Sinčić, Holy i Petrov su čestiti ljudi, ali iza njih ne stoji ništa što vam može promijeniti budućnost. Ne mogu razumjeti ljude koji glasaju za ljude kojima ne bi povjerili svoju djecu ili svoje poduzeće. Za mene su to dva kriterija kojima se vodim za koga bih glasao da donosi odluke umjesto mene, kaže nam Gabrić.

Glas za Simonića

Pitamo ga vidi li barem jednog takvog kandidata koji odgovara njegovim kriterijima na predstojećim izborima za predsjednika Hrvatske.

- Ma kakvi. Nijedan. Postoji, doduše, kandidat koji se na kraju nije uspio kandidirati, Ante Simonić. On je jedina osoba za koju bih ja ovaj put glasao, ali on nije prikupio dovoljno potpisa. On je čovjek koji ima dovoljno znanja, dovoljno iskustava i dovoljno međunarodnih veza da bi predstavljao Hrvatsku jako dobro kod kuće i u svijetu. Međutim, nije skupio deset tisuća potpisa. To vam se događa s pravim ljudima. Sad bismo mi valjda trebali reći da je on lošiji kandidat od bilo kojeg drugog kandidata. Došao je k meni prije dva mjeseca s pitanjem što mislim o njegovoj kandidaturi. Rekao sam mu da bih prvi glasao za njega, ali da neće uspjeti jer je cijeli sustav podešen tako da se kandidat svidi nekoj bezličnoj masi kojoj ne bismo pustili da upravlja bilo čime. Demokracija je neefikasan sustav, rezolutan je Gabrić.

Uvjeren je da Hrvatska neće imati budućnost sve dok se ne počnu otvarati prave teme.

> *Novac je crna energija, loša energija, on može služiti samo kao sredstvo da biste njime ostvarivali svoje snove. Novac nikad nije upravljao sa mnom, nego sam ja upravljao novcem*

> *Nisam optimističan za društvo, ali optimističan sam za sebe. Moj biznis izvrsno ide i ne želim se vezati na iglu koja se zove budžet jer ste onda o njoj ovisni. Plaća mojeg doktora je veća nego predsjednika države*

> *Želim da iza mene ostane naslijeđe, a ne da za milijune prodam ove klinike. Što bih onda radio? Drogirao se, putovao? To mi je dosadno*

> *U Hrvatskoj nema državnika, postoje samo politikanti koji su u želji da produže mandat, spremni prihvatiti i nerealne zahtjeve. Upitajmo se koliko košta štrajk, je li lakše bilo pregovarati ranije i ispuniti neke uvjete prije, umjesto da se ponašamo kao pijani milijunaši u sustavu*

- Tko je vidio program aktualnih kandidata? Oni razgovaraju o Titu, Paveliću i Jasenovcu, dakle o stvarima koje su se dogodile prije sedamdeset godina. Nitko od njih ne razgovara o tome gdje žele dovesti Hrvatsku 2025. ili 2030. O ideologiji se raspravlja kad imate dovoljno posla i kad vam je pun tanjur. Dok propadaju brodogradilišta, ljudi se iseljavaju, mi razgovaramo o tome što nas razlikuje, umjesto da razgovaramo što nas to povezuje da bismo stvorili uvjete da Hrvatska ima budućnost. Jesmo li svjesni da se devedeset posto ljudi koji su otišli iz Hrvatske nikad više neće vratiti? Dodvoravanje masi, primitivnim ljudima, buđenje strasti oko nogometa i politikanstva, neće nam dati hranu, nitko od toga ne može živjeti. Takve teme pokreću ljudi koji ne znaju pokrenuti prave teme, sadržajne, a vama medijima nije zanimljivo objaviti raspravu ili strategiju o bilo kojem području u životu. I znate što će se dogoditi? Dogodit će se da u Hrvatskoj više ništa neće biti hrvatsko, ničime nećemo upravljati. Banke su u vlasništvu stranaca, kao i mediji. Mi imamo samo grb, zastavu i himnu. Ostat ćemo na razini simbola i biti sluge koje će raditi za strane vlasnike. Nisam optimističan za društvo, ali optimističan sam za sebe. Moj biznis izvrsno ide i ne želim se vezati na iglu koja se zove budžet jer ste onda o njoj ovisni. Živim na slobodnom tržištu i međunarodno sam prisutan jer je više od 30 posto mojih pacijenata izvan Hrvatske. Konkurentan sam u Hrvatskoj, ali i izvan granica. Dolaze mi ljudi iz Švicarske, Austrije, Njemačke, Švedske, iz Hollywooda... Imam odličnu uslugu, pratim nova dostignuća, a moji doktori imaju odlične plaće i nikome ne pada im na pamet da odu raditi u Njemačku ili Irsku. Plaća mojeg doktora je veća nego predsjednika države, govori nam nekad najmlađi predstojnik bolničke klinike u Hrvatskoj i nekadašnji predsjednik Saveza socijalističke omladine Hrvatske.

Sinovi nasljednici

Tijekom našeg razgovora pridružili su mu se i njegovi sinovi, Krešimir i Ivan, obojica oftalmolozi, za koje Gabrić kaže da su nakon početnih pubertetskih otpora, ipak odlučili nastaviti njegov put. Ivan, koji je upravo došao iz sale kada smo njegovom ocu postavili pitanje o socijalističkoj omladini, kaže nam kroz smijeh da je njegov otac možda najgori komunist na svijetu.

- Gledajte, ja sam i tada bio progresivan, mlad. Istina je, ukinuo sam štafetu jer je bilo glupo nositi štafetu za čovjeka koji je umro, iako o Titu mislim sve dobro. Imali smo puno dobrih stvari u socijalizmu - zdravstvo, školstvo, ljudi su dobivali stanove, išli na godišnje odmore u odmarališta... No taj je sustav kočio ljude koji su htjeli više i koji su stršali. Bila vam je to teza politike jednakih trbuha: svi moraju jesti. Da, ali ne uz jednaku cijenu rada. I danas imamo državni komunizam koji se kroz različite oblike ponavlja. Nisam tada napravio ništa loše, bio sam samo napredan. Uostalom, Margaret Thatcher je rekla: tko s 18 godina nije socijalist nije normalan, kao ni onaj tko s 40 nije konzervativac. Znate, kad sam postao predsjednik Omladine rekao sam da sam protiv samoupravljanja. To je bio šok. Onda su me pitali pa za što sam ja. Rekao sam da sam za upravljanje i demokraciju. Tada su osnovali drugarsko vijeće koje me je moralo ispitati jesam li pogodan za predsjednika omladine, iako sam već bio izabran i na funkciji dva mjeseca. Objasnio sam im da upravljanje znači da definiramo projekte za koje ćemo se zalagati. Kad se dogovorimo i složimo oko projekta, nema više diskusije, morate ih provoditi šest mjeseci bez diskusije. Nakon šest mjeseci tajno glasajte jeste li zadovoljni provođenjem projekata. To je demokracija i upravljanje. A samoupravljanje je anarhija i stajanje u mjestu. To imamo i danas, smatra Gabrić koji kaže da cijeli život ulaže u napredak, u nove tehnologije.

Pričinjava mu zadovoljstvo da uvijek ima najbolje uređaje i vjeruje da se tako bori za stvaranje naslijeđa.

- Moja djeca na taj način mogu ostati vlasnici, da sam sve ovo prodao, ostali bi samo radnici. Dio novca koji zarađujemo ulažemo u nove tehnologije da bismo bili najbolji. Amerikanci su nas izabrali za istraživački centar, sad i Kinezi. To se ne dobiva jer ste član HDZ-a ili SDP-a, to ne vrijedi na svjetskoj razini gdje postoje samo objektivni kriteriji evaluacije. U konačnici što će vam novac? Novac je crna energija, loša energija, on može služiti samo kao sredstvo da biste njime ostvarivali svoje snove. Novac nikad nije upravljao sa mnom, nego sam ja upravljao novcem, uvjeren je Gabrić.

Motivacijska predavanja

U njegovim recentnijim javnim nastupima može ga se čuti kako iznosi svoje teorije o smislu života. Sve češće Gabrić sudjeluje na kongresima s predavanjima koja nisu vezana uz oftalmologiju ili zdravstveni sustav, već se sve više dotiču filozofije. Motivacijska predavanja su mu, kako kaže, hobi i ne nedostaje mu poziva da s njima sudjeluje na domaćim i inozemnim kongresima.

- Kad sam bio mali htio sam biti astronom, ali iz perspektive Metkovića nisam mogao doživjeti što bih radio. Htio sam biti i psiholog, ali isto iz perspektive Metkovića nisam mogao doživjeti što bih radio kada bih završio taj fakultet jer sam mislio da ću se nakon fakulteta vratiti u Metković. Danas su moji dječji snovi postali moj hobi i održavam motivacijska predavanja. U Sloveniji sam držao predavanje na temu zašto smo na ovom svijetu, a pored mene je predavanje držao momak iz Srbije koji je predsjednik svjetskog kluba Mense i Slovenac koji je profesionalni life coach. Četristo polaznika ocjenjivalo je naša predavanja i ja sam pobjedio s ocjenom 4,8, otkriva Gabrić

Dobro, i zašto smo na ovom svijetu, pitamo ga.

- Imamo dvije misije. Prva je biološka odnosno produženje vlastite vrste. Druga misija je kad podignete djecu do samostalnosti, da bez pomoći roditelja mogu živjeti u džungli života, da društvu vratite nešto što je ono uložilo u vas. Ne možete ništa odnijeti na onaj svijet, a glavni princip i najvažnija operacija života jest operacija dijeljenja. Dijeljenje nije trošak, dijeljenje je investiranje. Ulaganje je to najmanje od svega novca, to je ulaganje vremena, emocija, energije i tek na kraju dolazi novac. Tada dobijete ljude koji vas slijede jer ste magnet, a ne zato jer imate funkciju pa vas moraju slijediti. Ono što mene krasi jest da sam slobodan čovjek. Ono što govorim, smijem govoriti, a ono što govorim, živim. Možda nije sve ispravno, ali ja u to duboko vjerujem, zaključuje Gabrić.

Sagradit ćemo dvostruko veću kliniku u Zagrebu kad donesu GUP

Specijalna bolnica za oftalmologiju Svjetlost u Zagrebu suvremeno je opremljen kompleks koji je izgrađen prije 12 godina. Jedan od trenutnih planova Nikice Gabrića je izgraditi novu, dvostruko veću zagrebačku kliniku.

- Kad se donese GUP cilj nam je sagraditi dvostruko veću kliniku u Zagrebu. Ne, nismo sporni u GUP-u, ne pripadamo dijelu oko kojeg se lome koplja. U novoj klinici planiramo otvoriti centar izvrsnosti najvećih svjetskih proizvođača s najboljom opremom, predavaonicama i modelima. Želim da iza mene ostane naslijeđe, a ne da za milijune prodam ove klinike. Što bih onda radio? Drogirao se, putovao? To mi je dosadno. Nova klinika će biti sva posvećena oku i bit će edukacijski centar za različite proizvođače opreme. Bit će to izložbeni salon uživo. A u ovoj zgradi ćemo se početi baviti ljepotom, dakle estetskom medicinom, najavljuje Gabrić.

Franco Nero

Rade Šerbedžija

Armand Assante

Ivana Trump